

BVD – ומה אצלנו?

בחוברת דצמבר 1994 של ירחון השירותים הווטרינריים מצוטטת עבודה נורבגית, אשר פורסמה ב"וטרינרי רקורד" והנה תוכנה:

מחלת הריריות והבדיקה הרקטאלית

ב"וטרינרי רקורד" מיום 22.10.94 התפרסמה עבודתם של ארבעה וטרינרים נורבגים אשר בדקו את אפשרות ההדבקה של בקר בנגיף BVD באמצעות בדיקות רקטאליות. החוקרים ביצעו בדיקה רקטאלית במבכירה נגועה ("נגיעות מתמדת"); מיד לאחר מכן ביצעו, ללא החלפת הכפפה, בדיקות רקטאליות בשמונה מבכירות בלתי נגועות. שתי מבכירות נוספות, שהוחזקו באותה קבוצה, לא נבדקו. התברר כי כל המבכירות שנבדקו - הפכו משליליות (סרולוגית) לחיוביות; שתי הנותרות - למרות החזקתן בצמוד לאחרות - נשארו, סרולוגית, שליליות. התברר כי מדיניות מניעה ל - BVD בבקר צריכה להתבסס על שיטות היגייניות ברורות, קרי - בין השאר - החלפת הכפפות בין פרה לפרה. על פי הנתונים, גורמת המחלה - בנוורבגיה - לנזק של 4 מיליון ליש"ט לשנה (כ- 6 מיליון דולר).

בעבודתנו השגרתית ברפת, אנו רואים את רופאינו המצויינים, המשכילים והחרוצים - בודקים בדיקות רקטאליות עם אותה כפפה כמה וכמה פרות. המזריעים המסורים והקפדנים מבצעים את הזרעת הפרות מבלי להחליף כפפה. השירותים הווטרינריים, אשר שומרים ביעילות ובתנאי שכנות עם ארצות בעייתיות של בריאות העדרים שלנו - מחסנים עשרות פרות עם אותה מחט בלתי מחוטאת, משותפת. האם מה שיודעים הנרקומנים, היודעים על שאיידס עובר עלידי שימוש במחטים משותפים, לא חל על מחלות ויראליות ובקטריאליות בבעלי-חיים? שאלות אלה מופנות למנהלים המקצועיים של אגודות ההזרעה, לרופאי "החקלאית", לשירותים הווטרינריים. אך לדעתי, הציבור שלנו חייב להתעורר ולדרוש הסבר ושינוי.

שלמה דורי
קבוץ יפעת